

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....6:14
מוצאי יו"ט.....7:44
שיעורים כסדרן
נ"ך.....מלכים א' ט"ו-ט"ז
בבלי.....כתובות צ"א
ירושלמי.....
תוספתא.....שבת ו'
רמב"ם.....זכיה ומתנה ב'

שעה 12, גליון 2 (572)

יום כפור, שעת תשפ"ג לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

לאמיר תשובה טון

חז"ל זאגן (ויקרא פה): וואס מיינט א בעל תשובה? אז ווען עס קומט אים אונטער צו טון אן עבירה אין צוויי מאל, און ער טוט עס נישט. ווען עס קומט אים אונטער די זעלבע פרוי, אין די זעלבע צייט, און אין די זעלבע פלאץ, און ער האלט זיך צוריק פון טון די עבירה, דאס איז א ריכטיגער בעל תשובה.
דאס איז א שטארקע חזוק פאר א מענטש וואס וויל תשובה טון, ווייל ווען א מענטש מאכט אפ אז עס איז שוין גענוג געווען מיט די שלעכטע מעשים און ער וויל זיך נעמען אין די הענט אריין, צו זיין פון יעצט וואויל און ערליך און צוריק קומען צום אייבערשטן, איז דאן זיין עיקר פראבלעם אז ער ווייסט נישט ווי אזוי עס צו טון, און אויב טוט ער עס נישט אויפן <<<<<<

פי ביום הזה יכפר עליכם למהר אתכם

עס קומט דער גרויסער טאג יום כפור, דער הייליגסטער טאג פון יאר, אלע אידן פאסטן, דארענען, און טוען תשובה, און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל אונז פארזיגלען א גוט געבענטשט יאר.

חז"ל זאגן (פסוקים כ"ו): "לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכיפורים", יום כיפור איז זייער א פרייליכע טאג, א טאג וואס מיר זענען זיך מתוודה פאר'ן אייבערשטן און ער איז אונז מוחל אויף אלע אונזערע עבירות. מ'דארף געדענקען אז יום כיפור איז א יום טוב, און מ'דארף זיין פרייליך יום טוב. עס זענען דא מענטשן וואס שפירן אום יום כיפור אביסל אזוי ווי תשעה באב, וויבאלד מ'פאסט און מ'גייט אן שיד, און אזוי ווייטער, דער אמת איז אבער אז ס'איז בכלל נישט קיין פארגלייך, יום כיפור איז נישט קיין צייט פון טרויער און אבילות חס ושלום, נאר עס איז א פרייליכע טאג ווען מיר ווערן אויסגעוואשן און ריין פון אלע עבירות. יום כיפור הערשט גאר א גרויסע עת רצון אין הימל, מ'קען דעמאלט פועלין ביים אייבערשטן אלעס וואס מ'וויל, די הימלען זענען אפן, אידישע קינדער ווערן אזוי הייליג ווי די מלאכים, און דער שטן קען גארנישט מקטרג זיין. חז"ל זאגן (פרדש תהלים, מזמור כ"ו) "השטן" איז בגימטריא 364, ווייל אין 364 טעג א יאר האט דער שטן רשות מקטרג צו זיין, אבער אום יום כיפור, דער 365 טעג טאג, קען ער נישט מקטרג זיין, און דערפאר איז דער טאג זייער מסוגל צו בעטן אסאך דעם אייבערשטן, זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אלעס ישועות וואס מען וויל. מען מוטשעט זיך, און מ'וועט זיכער פועלין אלע ישועות וואס מען וויל.

לאמיר זיך שטארקן אויסצונוצן דעם הייליגן טאג ווי עס דארף צו זיין, מיט שמחה און געשמאק זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן א זיס ליכטיג יאר.
אין לויף פונעם הייליגן טאג יום כיפור, ווערט מען געווענליך אפגעשוואכט פונעם הענית, און מ'האט נישט קיין כח צופיל צו בעטן. דערפאר איז א גוטע עצה אנצוהויבן שוין פון ביינאכט, ווען מ'איז נאכנישט הונגעריג, אויסנוצן די צייט מיט אסאך תפלות און בקשות, און די זעלבע קען מען טון אינדערפרי נאך פאר'ן דארענען, ווען מ'איז נאך פריש, דעמאלט זיך אויסצוגיסן דאס הארץ פאר'ן אייבערשטן, אים דערציילן אלע גוטע רצונות וואס מ'האט, און זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן אלעס וואס מ'וויל, און שפעטער אין לויף פונעם טאג, צום ביישפיל ביי די הפסקות צווישן די תפלות, קען מען אריינכאפן צו לערנען אביסל שיעורי תורה.

אינע פון די שמחות פון יום כיפור, זאגן חז"ל (פסוקים ל'): איז דאס אז מ'האט דעמאלט געגעבן די צווייטע לוחות. קומט אויס אז יום כיפור איז אויף דא אן ענין פון קבלת התורה, און כאטש וואס ס'איז נישטא צופיל צייט און כח צו קענען לערנען אזוי סאך אין דעם טאג, האט אונז דער הייליגער רבי אבער אויסגעלערנט אז אביסל איז אויף גוט, דעריבער איז גוט אריינצוכאפן צו לערנען אביסל תורה אין דעם הייליגן טאג, און דאס איז זייער חשוב ביים אייבערשטן, דער עיקר איז דער רצון און דער ווילן וואס דער מענטש ווייזט ארויס אז ער וויל זיין גוט און וואויל און ערליך.

דער עיקר דארף מען בעטן דעם אייבערשטן אז דאס הארץ זאל זיך שוין עפענען צום אייבערשטן. דער פסוק זאגט (דברים ו'): ויהיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך, א מענטש הערט דיבורי אמונה, דברי תורה, חיוון און התעוררות, אבער אלעס דרייט זיך ארום אים, עס ליגט אויף זיין הארץ, עס גייט אבער נישט אריין טיף אין הארץ אריין, דאס הארץ איז פארשטאפט און נעמט נישט אריין אין זיך די הייליגע דיבורים. דערפאר קלאפט מען אויפן הארץ ביים זאגן "אשמנו" און "על חטא", ווי איינער קלאפט אויפן טיר און בעט מ'זאל אים אריינלאזן, מיר בעטן דעם אייבערשטן, וואס ער איז דער "פוחת שער לדופקי בתשובה", אז ער זאל שוין עפענען אונזער הארץ, מיר זאלן אננעמען די רייד פון די הייליגע צדיקים וואס ווילן אונז נאר געבן א גוט לעבן, זיי ווילן אונז ברענגען צום אייבערשטן, מיר זאלן זוכה זיין צו א זיס ליכטיג יאר, מיט אלע גוטע זאכן ברוחניות ורגשיות.

א גוט ווארט

דיינע עלטערן און צו זיין ווייב'ס עלטערן, און צו זיינע זידעס און באפעס פאר יום כיפור צו נעמען א ברכה פון זיי, זיי זאלן דיר בענטשן און בענטשן זיינע קינדער. עס איז א גרויסע זאך ווען עלטערן בענטשן די קינדער, און דאס איז חוץ פון די מצוה פון 'כיבוד אב ואם' וואס מען כאפט אריין פאר יום כיפור. עלטערן פרייען זיך ווען קינדער קומען צו זיי באזוכן יעדע שטיק צייט. דער אייבערשטער זאל דיר געבן שכל אז דו זאלסט וויסן ווי אזוי מען נוצט אויס די טעג, און דו זאלסט וויסן וואס עס איז חשוב אויבן אין הימל. מענטשן טראכטן אז אויבן אין הימל איז חשוב תעניתים און סיגופים, זיין צעבראכן און ערנסט וכיו' וכיו', עס איז נישט אזוי, אויבן אין הימל איז חשוב ווען מען מאכט א נחת רוח פאר א טאטע מאמע, שווער און שוויגער.
מען דארף געדענקען אז אויף אלעס העלפט תשובה, חוץ אז מען טשעפעט א צווייטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא פה): "עבירות שביין אדם למקום יום הכפורים מכפר, עבירות שביין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר עד שרצה את חבירו"; אויב א מענטש טוט ווי א צווייטן דארף ער יענעם איבער בעטן, ווער רעדט נאך אז מען איז שולדיג געלט פאר א צווייטן, דארף מען יענעם באצאלן, אדער זיך דורך קומען מיט יענעם, אים בעטן ער זאל ווארטן נאך אביסל ביז ער וועט אים קענען באצאלן. (עצתו אמונה וואת הברכה-א תשי"ח)

א בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

א נייע יאר, א ריינע שטוב

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת האזינו ב', ד' תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך שרייב דיר דעם בריו פון מיין הארץ; איך בעט דעם
אייבערשטן דו זאלסט עס אננעמען, עס זאל אריין גיין אין דיין הארץ.
טייערער ברודער, מיר זענען געצט אריין אין א נייעם יאר, מיר זענען
ווי דער אייבערשטער האט צעשאקלט די וועלט, וואס האט אלץ פאסירט
דעם פארגאנגענעם יאר, וויפיל שווערע ביטערע צרות איז אריבער אויף
אידישע קינדער, מיר אלע האפן אז עס וועט זיין תחל שנה וברכותיה - עס
וועט קומען א זיסע יאר דורךדעם וואס מיר טוען תשובה, מיר קערן זיך
צוריק צום אייבערשטן.

איך וויל דו זאלסט זיך פארגעמען לכבוד דעם נייעם יאר צו
ארבעטן אויף ריינע אויגן; דאס ערשטע זאך זאלסטו זיך פארגעמען נישט
אריין צו נעמען אין שטוב קיין שום כלי וואס מען קען זען אויף דעם
עבירות, שמיר, מאוויס קליפס, גייס וכדומה. און אויב דו דארפסט עס
האבן פאר פרנסה וכ' - דארף עס זיין פארשפארט מען זאל נישט קענען
קוקן אויף דעם קיין שום אנדערע זאכן אויסער וואס פעלט זיך אויס פאר
פרנסה, ווייל אז מען היט זיך נישט די אויגן פארלירט מען אלעס.
אפגערעדט אז מען פארלירט די נשמה - מען הערט אויף לערנען און
דאווענען, נאר אפילו די גשמיותדיגע לעבן פארלירט מען אויך; מען
פארלירט דער טעם צו זיין א מאן, צו זיין א טאטע; אז מען קוקט עבירות
פארלירט מען דעם שלום בית, מען פארלירט די קינדער השם ישמרנו.

איך שרייב דיר די ווערטער פון מיין הארץ; גלייב מיר, איך בין נאך
אזוי אויסגעמאטערט פון מיין נסיעה קיין אומאן, איך בין נאך נישט
געקומען צו מיינע כוחות - דאך שרייב איך דיר ווייל איך וויל דו זאלסט
האבן א גוט לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. דער יצר הרע
מאכט אזעלכע גרויסע נסיונות צו קוקן עבירות, ער וויל אויסרייסן דעם
מענטש ער זאל אלעס פארלירן, ער מאכט דעם מענטש זאל ווערן משוגע.
די תורה זאגט (דברים כח, לד): "והיית משגע מפראה עיניך אשר תראה",
זאגט מוהרא"ש זכרוננו לברכה דאס גייט ארויף אויף שמירת עינים, א
מענטש קען קוקן שעות אויף שעות מאוויס וואס איז א צעדרייטע דמיון
וואס מען האט גארנישט דערפון, איין זאך האט מען - מען פארלירט
אלעס, מען בלייבט מיט אן אויסגעברענטע מוח, מען קען שוין נישט
טראכטן.

איך פעט דיר, ווארף אונעך די עבודה נרה פון פעור; מוהרא"ש
זאגט, די תורה זאגט (הושע כב, יז): "את צען פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד
היום הזה", ביז היינט זענען מיר נאכנישט ריין פון די עבודה נרה פון
פעור; די תורה איז דאך א נצחיות, ווי איז שייך היינטיגע צייטן די עבודה
נרה פון פעור? נאר ווען מען נעמט נידריגע זאכן, פסלות און דברים
שפלים און מען האלט דאס חשוב - דאס איז די עבירה פון פעור, די
שלעכטע מאוויס און שלעכטע מאגאזינען, דאס איז דאס ארגסטע זאך
וואס איז דא אויף די וועלט. אז מען קוקט דאס און מען מאכט אן עסק פון
דעם - דאס איז די עבירה פון פעור.

לאמיר תשובה טון, לאמיר אנהייבן די יאר ריין, לאמיר זיך
צוריקקערן צום אייבערשטן; שוין צייט זיך אויפצואוועקן פון שלאף,
שוין צייט צו טראכטן פון אונזערע דורות; וואס וועלן אונזערע קינדער
טון אויב מיר פאלגן נישט? וואס וועלן אונזערע קינדער זאגן? זיי וועלן
אויף זאגן 'מיר ווייסן, מיר פארשטייען.

וואויל איז דעם וואס פאלגט ערליכע אידן; ער האלט זיין שטוב
ריין, ער גרייט אן די שטוב עס זאל זיין א פלאץ פאר השראת השכינה.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
א גמר חתימה טובה.

(עצתו אמונה האזינו ב תשפ"א)

>>>>> מוהרא"ש דערציילט

ריכטיגן וועג, וועט עס נאר אנהאלטן פאר א קורצע צייט און ער וועט
נאכדעם צוריק פאלן.

א מענטש מיינט אז כדי צו תשובה טון דארף ער טוישן זיין גאנצן סדר, ער
דארף זיך אפלאזן פון די משפחה, אוועקגיין פון די ארבעט, אוועק גיין פון זיין
סדר היום, און טוישן זיין גאנצע סדר אין לעבן וואס ער האט געהאט ביז
יעצט, און זיך אריין זעצן אין שול נאר צו לערנען און דאווענען, און צו דינען
דעם אייבערשטן, און די מינדערסטע שייכות מיט סיי וועלכע גשמיותדיגע
זאכן.

דאס איז אבער זייער אן איינגעשטעלטע זאך, דאס איז זייער שווער צו טון,
און דאס קען זייער גרינג צעפאלן נאך א קורצע צייט. דערפאר לערנען אונז די
הייליגע חז"ל: "מיט די זעלבע פרוי, די זעלבע צייט, און די זעלבע פלאץ", דאס
מיינט אז א מענטש קען ווייטער לעבן מיט זיין ווייב און מיט זיין משפחה, ער
קען ווייטער לעבן אויף זיין פלאץ, און ער קען ווייטער אנגיין מיט זיין צייט,
מיט'ן זעלבע סדר היום ווי ביז יעצט, און מיט דעם אלעם קען מען אויך אזוי
תשובה טון.

וועט דאך א מענטש פרעגן, אז אויב אלעס בלייבט די זעלבע ווי ביז יעצט,
ווי אזוי טון מען דעמאלט תשובה? וואס דארף מען יא טון צו זיין אן אמת'ער
בעל תשובה? דער ענטפער אויף דעם זאגן מיר די וואך אין די הפטורה, נאר
איין זאך דארף א מענטש טון צו תשובה טון. דער פסוק זאגט אונז (הושע י"ד, ג):
קחו עמכם דברים ושבו אל ה' - א איד דארף עפענען זיין מויל און אנהויבן
צו רעדן צום אייבערשטן, און אזוי טוט מען תשובה.

א איד זאגט פאר'ן אייבערשטן: "באשעפער, איך וויל אפלאזן אלע מיינע
שלעכטע מעשים און צוריק קומען צו דיר", "באשעפער, איך וויל פון היינט אן
טון נאר מצות און נישט טון קיין עבירות", "באשעפער זיי מיר מוחל אויף
אלעס וואס איך האב נישט געטון גוט ביז יעצט, העלף מיר אז פון יעצט זאל
איך שוין זיין וואויל און ערליך". און אזוי ווייטער קען יעדער זיך אויסרעדן
צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אויף זיין אייגנארטיגע וועג, מיט
זינען אייגענע עפילן. און ווען א איד וועט דאס טון, וועט אים דער
אייבערשטער זיכער אויסהערן און אים דערענטערן צו זיך, ער וועט זיכער
תשובה טון און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

אין אנהויב ווען א מענטש הויבט אן צו רעדן צום אייבערשטן קומט דאס
אן זייער שווער, ער שפירט ווי ער רעדט צו די וואנט, ער פילט ווי קיינער
הערט אים נישט אויס, און ער זעט נישט אז עס זאל זיך עפעס ורקן. מען
דארף אבער געדענקן אז מען הויבט נישט אן צו שפירן דעם אייבערשטן אין
איין טאג, ווען א מענטש טוט עבירות רחמנא ליצולן ווערט זיין מוח און הארץ
פארשטאפט און ער שפירט נישט דעם אייבערשטן, עס קען זיך אים דאכטן אז
דער אייבערשטער באהאלט זיך ערגעץ ווייט אויבן אין הימל, און אז דער
אייבערשטער הערט בכלל נישט אויס וואס ער רעדט צו אים.

ווען א מענטש שטארקט זיך אבער און קוקט נישט אויף אים, ער שטרענגט
זיך אן צו רעדן צום אייבערשטן יעדן טאג, אפילו נאר דער ווערטער, וועט
ער זיכער צום סוף ווערן אן אמת'ער ערליכער איד, און ער וועט פילן אין דעם
אלע טעמים. עס גייט נישט איבער נאכט, עס נעמט צייט, דער פסוק זאגט
אבער (תהלים ל"ד, ט) טעמו וראו כי טוב ה', פרויברט עס אויס וועט איר זען אז
דער אייבערשטער איז גוט, און עס איז זייער געשמאק צו לעבן מיטן
אייבערשטן.

דאס לערנען אונז די הייליגע חז"ל: "מיט די זעלבע ווייב" - דו דארפסט
נישט אפלאזן דיין ווייב און דיין משפחה צו קענען תשובה טון, נישט דיין
ווייב שטערט דיך פון צוריק גיין צום אייבערשטן, פארקערט דיין ווייב וועט
דיר נאך העלפן צו זיין ערליך ווי די גמרא זאגט (בבמות ס"א): "זכה - נעשית לו
עזר, לא זכה - כנגדו", ווען א מענטש איז זוכה, שטייט אים די ווייב צו הילף,
און אויב ער איז נישט זוכה, איז זיין ווייב קעגן אים און זי שטערט אים, עס
מען פון דעם אז אלעס ווענדט זיך אינעם מאן, אויב ער איז וואויל וועט אים
זיין ווייב נישט שטערן נאר פארקערט זי וועט אים נאך מער צוהעלפן צו ווערן
ערליך און זיין נאנט צום אייבערשטן. און ווען א מענטש זעט אז זיין ווייב איז
נאך קעגן אים, איז א סימן אז ער דארף נאך מער תשובה טון און זעטן דעם
אייבערשטן, און דאן וועט שוין זיין ווייב זיין מיט אים.

מען זעט ביי אדם הראשון, ווען דער אייבערשטער האט אים געפרעגט:
"האסטו געגעסן פונעם עץ הדעת?" טאג ער געענטפערט: "די ווייב וואס דו
האסט מיר געגעבן, זי האט מיר געגעבן צו עסן פונעם עץ הדעת", זאגט אויף
דעם רש"י: "דא זעט מען אז ער איז געווען א כפוי טובה", אויב דו האסט דיך
נישט געקענט שטארקן אויף דיין יצר הרע, און דו האסט געגעסן פונעם עץ
הדעת, פארוואס ווארפסטו ארויף די שולד אויף דיין ווייב? ווען דו וואלסט
מסביר געווען פאר דיין ווייב אז מען טאר נישט טון אנדערש ווי דער
אייבערשטער האט געהייסן, וואלט זי מסכים געווען און דך נישט געשטערט,
זעט מען אז אויב א מענטש וויל אליין זיין וואויל, וועט זיין ווייב אים
גארנישט שטערן.

און אזוי אויך אין "די זעלבע צייט" - אין יעדע צייט קען מען דינען דעם
אייבערשטן. יעדע צייט איז טאקע אנדערש, אמאל קען מען לערנען און
דאווענען, אמאל קען מען רעדן צום אייבערשטן, און אמאל דינט מען דעם
אייבערשטן מיט'ן זיך צוריק האלטן פון טון וואס מען טאר נישט, דער עיקר

<<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

וואס טוט מען ווען ס'העלפט נישט תשובה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואס טו איך אז איך האב געטון עבירות וואס העלפט נישט קיין תשובה דערויף? יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת נח, ה' מר-חשון, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו, עס נישטא אזא זאך תשובה זאל נישט העלפן, אז מען טוט תשובה - איז דער אייבערשטער מוחל, נישט קיין אינטערשייד וואס מען האט געטון, אויף יעדע עבירה נוצט תשובה. תשובה איז נישט אן ענין אדער א מנהג, תשובה איז א מצות עשה אין די תורה, אויף יעדע עבירה וואס מען האט געטון רחמנא לצלן קען מען תשובה טון.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסיקא דרב פהנא, פרשה מד): "גדול כוחה של תשובה", תשובה איז זייער גרויס, "שפינון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה", ווען א מענטש טראכט ביי זיך 'איך גיי תשובה טון, איך גיי אפלאזן מייענע נישט גוטע מעשים', "מיד היא עולה לא עד עשרה ימים, ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים; ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד", קומט ער אן אזוי הויך - ביזן אייבערשטן אליינס, ער קומט אן ביזן כסא הכבוד.

זע צו זאגן יעדן טאג תהלים; דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן עט): ווער עס וויל זוכה זיין תשובה צו טון, זאל זאגן תהלים; ווייל יעדער איד וויל זיין אן ערליכער איד, טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן, אבער נישט יעדער איז זוכה אויסצופירן זיין ווילן אויף למעשה, עס איז דא וואס האבן בכלל נישט קיין שום התעוררות תשובה צו טון, "ואפילו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השני לך", און אפילו איינער האט שוין יא אן התעוררות תשובה צו טון, ווייסט ער נישט וואס צו טון דאס צו קענען אויספירן, "ואפילו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה", און אפילו איינער וואס האט יא אן התעוררות תשובה צו טון און ער ווייסט וואס מען דארף טון צו ווערן אן ערליכער איד, דארף ער נאך אויף זוכה זיין צו טון למעשה און נישט ווערן צעבראכן וכו' וכו', דערפאר איז נישט יעדער זוכה תשובה צו טון, "ועל ידי אמירת תהלים, אפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה", פירט דער רבי אויס; אז א מענטש איז זוכה און ער זאגט תהלים, אפילו ער האט נישט קיין שום התעוררות, ווערט ער אבער נתעורר תשובה צו טון דורך דעם, "וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואות השני לך, ולפתח השער; נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה", און ער קען אנגיין מיט א מורא דיגע שטארקייט וכו', ביז ער איז זוכה תשובה צו טון און ווערן אן ערליכער איד.

ועל כולם זאלסטו זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף דיין שפראך וואס דו רעדסט; דערציייל דעם אייבערשטן דייענע שווערע נסיונות, זאג אים ווי שטארק דו ווילסט זיין גוט, זאג אים אז דו פאלסט אראפ אין נישט גוטע זאכן, בעט אים ער זאל דיר העלפן; דאס וועט דיר ברענגען ארויס צו קריכן פון אלעם שלעכטס.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קכט): "ואפילו כשנופלין לפעמים לתוך רפש וטיט, שקשה לו מאד לצאת משם", אפילו מען פאלט אריין אין א בלאטע וואס עס איז שווער ארויס צו גיין דערפון, "צועקין, וצועקין, וצועקין!" דער רבי האט געזאגט דעם לשון: "און אפילו אז מען פאלט אין א בלאטע אריין, שרייט מען, און מע שרייט, און מע שרייט"; דאס איז די עצה ווי אזוי מען קען ארויס קריכן פון עבירות, מען זאל שרייען צום אייבערשטן נאכאמאל און נאכאמאל: "העלה מיר טאטע, נעם מיר ארויס פון מיין בלאטע, נעם מיר ארויס פון מייענע עבירות".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו זוכה זיין צו אמת'ע תשובה מיט אלע אידן אינאיינעם.

(עצתו אמונה נח תשפ"א)

איז אז מען זאל נישט פארברענגן די צייט, און אין "די זעלבע פלאץ" - דער אייבערשטער איז איבעראל, אויף יעדע פלאץ, און דערפאר קדי צו תשובה טון קען דער ווייטער בלייבן אויפ'ן זעלבן פלאץ און אויפ'ן זעלבן מצב, דער עיקר דארף מען נאר עפענען דאס מויל און אנהויבן רעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, און דאס איז די וועג וואס פירט דעם מענטש צום אייבערשטן אז ער זאל ווערן אן ערליכער איד.

מען דארף אבער אויך געדענקן איינס פון די וויכטיגסטע יסודות פון תשובה, אז דעם אייבערשטן רחמנות איז אן קיין גרעניץ. און דערפאר, וואסערע עבירות א מענטש האט נאר אפגעטון, אפילו ער האט געטון די ערגסטע עבירות, האט דער אייבערשטער נאכאלץ רחמנות אויף אים און ער קען נאכאלץ תשובה טון.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ע"א) אויף דעם וואס עס שטייט אין זוהר הקדוש אז אויף די עבירה פון פגם הברית רחמנא לצלן העלפט נישט קיין תשובה, האט דער רבי געזאגט אויף דעם אז קיינער פארשטייט נישט דעם פשט אין דעם זוהר, נאר ער, און ער זאגט אז עס העלפט יא תשובה אויף דעם, אפילו ווען דער מענטש האט זייער אסאך געזינדיגט.

רבי נתן איז עס מסביר (ליקוטי הלכות תפילין, ה"ד, אות ד') אז דאס איז דער נסיון פונעם מענטש, אז ער דארף הערן אז עס העלפט נישט קיין תשובה, און דער אייבערשטער וויל זען וואס דער מענטש גייט יעצט טון. אויב דער מענטש האט נישט קיין שכל, און אזוי ווי ער הערט אז העלפט נישט קיין תשובה געבט ער אלעס אויף, דאן ווערט ער טאקע פארפאלן פון ביידע וועלטן. אויב אבער דער מענטש איז קלוג און ער ווייסט אז דאס איז זיין נסיון, און ער קוקט נישט אויף קיין שום זאך נאר ער שטארקט זיך צוריק צו גיין צום אייבערשטן, וועט דער אייבערשטער זיכער אננעמען זיין תשובה און ער וועט אלעס פאררעכטן און האבן א גליקליך לעבן אויף די וועלט און זייער אסאך יענע וועלט.

דערפאר, אויב הערט מען פון איינעם, נישט קיין חילוק פון וועם, אז עס איז דא אמאל אויף א געוויסע גאר גרויסע עבירה וואס אויף דעם העלפט שוין נישט קיין תשובה, "אויב דו האסט געטון דאס דאס דאס, קענסטו שוין נישט תשובה טון", דארף מען וויסן אז יענער מענטש איז נאר א שליח פונעם סוף-סוף צו דערווייטערן דעם מענטש פונעם אייבערשטן, און מען טאר זיך צוהערן צו אים, דער אייבערשטער האט נישט געשטעלט קיין שום מענטש אויפ'ן גן עדן און גיהנם, צו קענען זאגן ווער עס גייט וואו. דערפאר קען קיין שום מענטש נישט זאגן ווער עס קען יא תשובה טון אדער נישט, דאס ווענדט זיך נאר איינעם אייבערשטן, און דעם אייבערשטן רחמנות איז אן א שיעור, און ער געבט אן יעדן וואס טוט תשובה.

רבי נתן איז די ערשטע מאל געקומען צום רבי'ן אין די סליחות טעג פאר ראש השנה, ווען ער האט געהערט אז ביים רבי'ן איז דער עיקר צו קומען צו אים אויף ראש השנה, איז ער געקומען דעמאלט די ערשטע מאל אויף ראש השנה, און ער איז שוין דארט געבליבן אויף גאנץ עשרת ימי תשובה. אין איינע פון די טעג איז ער אריין צום רבי'ן, און זיך אויסגעטרעט זיין גאנצע הארץ, אלעס וואס גייט אויף אים אדורך, דער רבי האט אים מחוק געווען, און האט אים געזאגט געוויסע הנהגות ווי אזוי זיך צו פירן, דערנאך האט אים דער רבי ארויסגענומען אויפ'ן גאס פאר א שפאציר, און דער רבי האט אים זייער מחוק געווען.

אינגווישן האט דער רבי ארויף געלייגט זיין הייליג האנט אויף רבי נתן'ס אקסל, און אים געזאגט: "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן, אזוי ווי מען רעדט דעם אויס פאר אן אמת'ן גוטן פריינד!"

האט רבי נתן געזאגט, אז דאן האט ער פארשטאנען אז ער וועט שוין זיכער זיין אן ערליכער איד, ווייל וואס עס וועט נאר אויף אים אדורך גיין, וואס דער יצר הרע וועט אים וועלן צוברעכן, וואסערע שטערוינגען ער וועט נאר האבן, וועט ער אלעס דערצייילן פארן אייבערשטן, און בעטן דעם אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן.

וואויל איז דער מענטש וואס כאפט זיך באצייטונג ווייל קיינער ווייסט נישט ווען עס וועט קומען זיין צייט, אזוי ווי ר' אליעזר האט געזאגט (שבת ק"ג) "טו תשובה איין טאג פאר'ן שטארבן" האבן אים זיינע תלמידים געפרעגט, "מען ווייסט דאך נישט ווען מען גייט שטארבן?" האט ער געענטפערט: "דאס האב איך טאקע געמיינט, טו היינט תשובה, ווייל אפשר מרגן וועסטו אונטערן, אזוי וועסטו יעדן טאג תשובה טון".

(שיחות מוהר"ש ערך תשובה חלק ח', י', ב')

קידוש לבנה אום מוצאי יום כיפור

עס איז נישט קיין צייט יעצט צו שרייבן בריוון, עס איז ערב יום כיפור. אבער איין נקודה וואס מען קען זעהן פון דעם וואס מיר האבן באקומען דורך דעם וואס מיר האבן זוכה געווען צו זיין מקורב צו מוהרא"ש, וואס געט אונז שכל ווי אזוי מיר זאלן זיך אויפפירן. איינער פֿרעגט מוהרא"ש פֿארוואס מוהרא"ש פֿירט זיך נישט צו מאכן 'קידוש לבנה' גלייך נאך מצריב פֿאר מען פֿאסט אויס? מוהרא"ש ענטפֿערט אים אזוי: אמת, די אחרונים שרייבן טאקע אז מען זאל מאכן 'קידוש לבנה' גלייך נאך מצריב פֿאר מען פֿאסט אויס, אבער מען דארף געדענקען אז דאס איז נאר א מנהג, און מען קען מקדש זיין די לבנה אויף נאכדעם וואס מען גייט אהיים און מען מאכט הבדלה פֿאר די ווייב און קינדער אז זיי זאלן קענען אויספֿאסטן; מען דארף רחמנות האבן אויף די ווייב און קינדער, און אויב מען בלייבט אין שול מאכן 'קידוש לבנה' און מען בלייבט נאך עסן דארט און די ווייב און קינדער דארפן ווארטן וכו', וואו איז די רחמנות אויף זיי? וואו איז יושע? מען איז דאך יעצט ארויס פֿון יום כיפור וואס מען האט זיך פֿארגענומען צו זיין גוט און מען האט זיך איבערגעבעטן איינער מיטן צווייטן, און שוין פֿירט מען זיך אויף מיט אכזריות צו זיי, ווען פֿאר זיי איז שווערער צו פֿאסטן ווי פֿאר אונז?!

מוהרא"ש שרייבט ווייטער: דערפֿאר זאג איך שטענדיג אן פֿאר מיינע תלמידים וואס הערן מיר אויס און ווילן טון ווי אזוי איך זאג, קודם זאל מען אהיים גיין מאכן הבדלה פֿאר די ווייב און קינדער אז זיי זאלן קענען עסן, און נאכדעם קען מען גיין אין מקוה און מאכן א מגן צו מקדש זיין די לבנה; און צוליב א מנהג טאר מען נישט לאזן ווארטן די ווייב און קינדער נאך פֿופֿצן מינוט אדער א האלבע שעה. בפרט אז עס איז דא אחרונים וואס שרייבן אז עס איז פֿדאי צו מאכן 'קידוש לבנה' נאך פֿאר יום כיפור, פֿדאי מיר זאלן האבן נאך זכותים.

און מוהרא"ש פֿירט אויס די בריוו: דאס איז מיי טעם, אז שטענדיג דארף מען אכטונג געבן אויף א צווייטן. איך מיי אז דאס איז גענוג פֿאר דיר דו זאלסט זען וואס איז עיקר און וואס איז טפל, און זען וואס הייסט א צדיק, אז ער גיבט אכטונג אויף זיין ווייב און ער רעכנט זיך מיט א צווייטן.

חז"ל זאגן (יומא פ"ה ע"ב) "עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכיפורים מכפר, עד שירצה את חברו". אויף אלעם איז דער אייבערשטער מוחל אויב דער מענטש טוט תשובה, חוץ אויב מען טשעפעט א חבֿר העלפט נישט קיין תשובה ביי מען בעט איבער דעם חבֿר. בפרט די אייגענע ווייב וואס מען איז דאס מערסטע מזלזל אין איר, איז יעצט ערב יום כיפור א צייט פֿון זיך איבער בעטן און זיך מאכן א השבֿו הנפש, אפֿצולאזן אלע פֿלומרישע חבֿרים און לעבן א לעבן צוזאמען מיט די ווייב און קינדער; מען דארף נישט זוכן צו זיין גערעכט און אויסצופירן, מען דארף האבן שכל צו וויסן אז אפֿילו מען פֿירט נישט אויס און מען איז נישט גערעכט איז מען נאך אלץ דער געוויינער.

איך האף אז דו וועסט ארויס גיין פֿון דיין קטנות הרעת און אויפהערן בארגן געלט, אויב דו האסט נישט אויף יום טוב גיי נאך געלט; שעמסט זיך? דארפסט נישט זאגן פֿאר וועם דו גייסט, זאג אז דו גייסט פֿאר צרכי יום טוב פֿאר אן ארימע משפֿחה, אויב וועט יענער כאפֿן אז דאס ביסטו וועט ער דיר שיינ געבן, און אז נישט - איז דאך גוט.

און אויב מיט דעם אלעם שעמסטו זיך, זאלסטו גוט געדענקען וואס איך האלט אין איין חזקן: "עס איז נישט קיין בושע צו גיין נאך געלט, אדער צו נעמען א פֿשוטע ארבעט וכו', א בושע איז, אז מען בארגט און מען באצאלט נישט, מען ווערט אנגערופן א רשע, אזוי ווי עס שטייט אין פֿסוק (תהלים לו, כא) "לזה רשע ולא ישלם", א רשע בארגט און באצאלט נישט. עס ווערט געפֿסקנט אין שלחן ערוך (יורה דעה, סימן רנ"ג) ווער עס האט נישט קיין געלט קען גיין נאך צדקה פֿאר זיך.

לעבנסגעשיכטע פֿון הייליגן רבי'ן (קנ)

אין קורצן פֿון פֿריער: עס איז גרויס די שמחה ביי אנשי שלומינו, צו די געבורט פֿון א אינגל ביים הייליגן רבי'ן תמ

דער שבת קודש פֿאר די ברית פֿון זיין הייליגן זון, האט דער רבי געמאכט א שלום זכר, ווי דער מנהג איז, און א גרויסער עולם איז געקומען אנוואנטשן דעם רבי'ן.

ווען דער עולם איז זיך צעגאנגען, זענען דארט געבליבן עטליכע אנשי שלומינו, צווישן זיי אויף רבי נתן, זיי זענען געשטאנען מיט פֿארקט פֿאר'ן הייליגן רבי'ן, און געקוקט אויף זיין הייליגע צורה, וואס האט געשיינט מיט א געוואלדיגע שמחה.

איינצווישן האט דער רבי געקוקט אויף די שוץ פֿון רבי נתן, וואס איז געווען היבש אויסגעדרייט; די זיל פֿון אויטן, וואס מען רופט פֿידעשנע, האט זיך אזוי פֿארקומט אז עס האט זיך ארומגערייט צו אויבן פֿונעם שוץ. דער רבי האט זיך אנגערופן צו רבי נתן, "דיין שוץ האט א פֿנים ווי א פֿאטש אין פֿנים". דער רבי איז שטיל געבליבן פֿאר אביסל, און דערנאך זיך אנגערופן, "אינזער שיחות חולין!", ער האט געדרוקט דאס ווארט "אינזער", און אויסגעפֿירט, "זאל מיר סיי וועלכער בעל מקובל זאגן ווי אזוי אין דעם ווערטל ליגט אלע כוונות פֿון ברית מילה, און אויף וואס איז נאך העכער פֿון די כוונות".

דער הייליגער רבי האט אנגעהויבן ווארפן ווערטער מיט א געוואלדיגע געשמאקע פֿארקטיגע חן. ער האט געזאגט (עין פֿבא קמא ליב) "יש טפֿח לו על פֿניו, ויש טפֿח לו בסנדליו", ער האט דערמאנט דעם מאָמר חז"ל וועגן סנדל (קמח מ"ב) "גזירה שפֿא יעשה סנדל וכו', ער האט אויך דערמאנט וואס חז"ל זאגן (נדה כ"ה) "דרוסת איש וכו', און אויך דעם מאָמר חז"ל (עין וירושלמי שבת, פֿרק א, הלכה ג) "מה שעשתה ענה עקב לסילותא" וכו', וואס אין די אלע חז"ל'ן איז מרומז אז עס זענען דא גרויסע סודות התורה איבער די זיל, די שיער, און איבער דעם פֿאטש אין פֿנים, וואס ער האט פֿריער דערמאנט אין דעם ווערטל. און דאס אלעס האט צוטון מיט פֿגם הברית און תיקון הברית, וואס דאס איז דאך די מצוה פֿון ברית מילה וואס קומט אויף תיקון הברית. פֿון די הייליגע שמועסן וואס ער האט אזוי ארומגעקערט און דערמאנט פֿארשידענע מאָמרי חז"ל, איז ארויסגעקומען א געוואלדיגע תורה (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ס"א) איבער די "סוד כוונת המילה", וואס די גאנצע תורה האט דער רבי נישט קלאר ערקלערט די קשר פֿון איין זאך צום צווייטן, נאר אלעס מיט רמזים און התנוצצות, געדע שטיקל באזונדער.

דעמאלט האט מען געזען און פֿארשטאנען די גרויסקייט פֿון הייליגן באשעפֿער, און די גרויסקייט פֿון הייליגן רבי'ן, ווי פֿון אזא פֿשוטע ווערטל וואס דער רבי האט געזאגט אויף א שוץ פֿון רבי נתן, איז ארויסגעקומען אן זעלכע פֿארקטיגע סודות פֿון די כוונות פֿון ברית מילה, וואס די סודות זענען נאכאלץ פֿארארגאן פֿון אונז. [אנשי שלומינו האבן דערציילט, אז ווען דער רבי האט געזאגט די תורה, האבן עטליכע פֿון אנשי שלומינו איבערגעפֿרעגט פֿארשידענע שאלות אויף דעם מאָמר, ווייל געוויסע זאכן זענען נישט אזוי פֿארשטענדליך דארט, און אויף פֿארשטייט מען נישט קלאר די פֿארבינדונג פֿון איין זאך צום צווייטן. האט זיי דער רבי געענטפֿערט, "ווער איז אייך שולדיג? אז איר האט נישט קיין דיעה אין אייך לוקייט".

פֿארזעצונג קומט א"ה - גענומען פֿון ספר "פעלת הצדיק"

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פֿארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעזיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

די הייליגע טעג

דרשות, שיעורי תורה, ניגונים, נוסח, מעשיות פֿאר קינדער, און נאך; אויף די הייליגע טעג יום כיפור, און סוכות < קול ברסלב > **212-444-9191** 1, 1, 9

אויף פֿאסט צו אייער טיר

סובסקרייבט אייך צו באקומען יעדע וואך אויף פֿאסט די עצתו אמונה, גליון היכל הקודש, קרית ברסלב בלעטל, בית נצחי קליינע און גרויסע **#3 718-387-2691** subscribe@kerenhadfusa.org

קוואל פֿון חיזוק (פריוען) - שיעורים, מעשיות פֿון תמלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיזוק יומי אימעיל chizukyomi@gmail.com / טעלעפֿאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פֿון תמלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

BreslevCenter.com